

[Indenrigsministeren.]

stæder, som trods de foreslåede forbedringer får en lille smule mindre.

Det ærede medlem hr. Poul Nilsson spurgte mig, om vi i udvalget ville give oplysninger om, hvordan det nye forslag ville virke for de enkelte sygehuse, og det er klart, at vi er villige til at stille dette materiale til rådighed; det ligger udarbejdet fra sygehusrådet og Sygehusforeningen vedrørende de enkelte sygehuse og de enkelte amters stilling ved den nye ordning.

Endelig var det ærede medlem hr. Poul Nilsson inde på spørgsmålet om udgiftsfordelingen i forbindelse med elevuddannelsen. Vi er selvfølgelig villige til at drøfte i udvalget, hvad der kan gøres dér, men jeg er lidt bange for at ændre alt for meget ved de principper, som der er opnået enighed om mellem sygehusrådet og Sygehusforeningen.

Jeg skal ikke komme ind på diskussionen om, hvorvidt der i fordelingen skal medtages udgifter til bygninger, forrentning og afdrag. Det har klart skinnet frem her i dag, at der er forskellige opfattelser heraf; det ærede medlem hr. Arne Bertelsen havde ikke noget imod, at det kom med, medens det ærede medlem hr. Thisted Knudsen var af den modsatte opfattelse. Jeg er ikke sikker på, at man er færdig med disse drøftelser i Sygehusforeningen og i sygehusrådet. Sagen er mere kompliceret end som så, fordi man ikke har det samme regnskabsmateriale, således at man kan foretage en nøjagtig opgørelse fra kommune til kommune, og jeg tror, vi skal lade dette spørgsmål hvile, indtil man i sygehusrådet, hvor de kommunale organisationer er repræsenteret, og i udvalget, som vil blive nedsat, hvis der skal ændres ved loven, og hvor der bliver repræsentanter for sygehusrådet og for Sygehusforeningen, når frem til en afgørelse af dette spørgsmål.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen beklagede, at dette forslag kom for sent, idet han sagde, at det var helt umuligt for amtskommunerne at ændre deres regnskaber nu, da budgetterne var vedtaget. Det anerkender jeg, men det er dog trods alt et større tilskud, de får, så jeg tror, de kommer over det.

Hertil kommer endelig — og det skal ikke være en undskyldning, hverken for ministeriet eller for mig — at vi sendte en opfordring til sygehusrådet den 14. juni 1961

og bad om at få denne indstilling. Jeg erkender, at der har været ført både lange og besværlige forhandlinger, så vi kan vel ikke bebrejde sygehusrådet eller Sygehusforeningen, at vi først den 21. februar, altså for en god måneds tid siden, fik indstillingen tilbage fra sygehusrådet. Vi har altså ikke sinket sagen i ministeriet, men jeg synes heller ikke, vi skal bebrejde nogen, hverken sygehusrådet, Sygehusforeningen eller det nedsatte udvalg, at de har været for længe om det; det har været komplicerede problemer at komme igennem.

Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen var inde på spørgsmålet om de små sygehuse og gav meget stærkt udtryk for, at de ikke havde nogen eksistensberettigelse. Det kan man jo have forskellige opfattelser af. Men selv om man har den opfattelse, er jeg dog ikke sikker på, at man skal afskaffe eller fjerne dem igennem tilskudsbestemmelserne i denne lovgivning. Hvis der skal ske en ændring i vore sygehuses struktur, må det ske efter en forhandling mellem de sygehusejende organer, kommunerne og amtskommunerne; det ville være det rigtigste over for disse kommunale organisationer.

Jeg kan dertil føje, at medicinaldirektøren i den korte tid, hun har været medicinaldirektør, flittigt har besøgt vore amter og kommuner for at finde frem til en plan for sygehusenes fremtid. En skitse er ved at blive udformet, og jeg ved også, at medicinaldirektøren har gjort amtmændene opmærksom på denne skitse i januar måned, og jeg håber, at man skal komme frem til en fornuftig ordning på dette område, men jeg vil ikke være med til at løse disse problemer over tilskudsordningen.

Det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen var ligesom sidste gang vi behandlede sygehusloven inde på spørgsmålet om dobbeltadministration. Jeg kender godt dette problem. Jeg har også fået henvendelse fra sygekasser, der mente, at det var bedre, om sygekasserne ikke betalte til sygehuse, og så kunne man sætte sygekassekontingentet ned. Jeg tror, det er mere kompliceret end som så. Der findes jo både A- og B-medlemmer i sygekasserne, og der finder også private indlæggelser sted på sygehuse. Dertil skal føjes, at staten giver 25 pct. i tilskud til de udgifter, syge-